..33 — ERY CHRZEŚCIJAŃSKIEJ — 1933.

Wydawnictwo miesięcznika Armji Krzyża św.

„GŁOS ZIEMI ŚWIĘTEJ".

Numer ten nadzwyczajny wydany z okazji otwarcia Jubileuszu 1900-letniego Odkupienia świata Męką i Śmiercią krzyżową Jezusa Chrystusa, jako pamiątki najdroższej dla chrześcijanina — jest również jak inne numery „Głosu Ziemi św.“ — pisemkiem bezpłatnem — upominkiem dla naszych Czytelników i Członków Armji Krzyża św. wraz załączonemi życzeniami

„WESOŁEGO ALLELUJA“ !

Redakcja „Głosu Ziemi św.“
Kraków, ul. Reformacka l. 4.

L. 1812/33. Za pozwoleniem Władzy Duchnwnej

Odp. redaktor i wydawca: O. Anatol Pytlik Z. B. M.

Chrystus Zmartwychwstał.

Chrystus zmartwychwstał! dzwoni pieśń
[radosna
Przez góry, lasy, rzeki, miasta, sioła
I budzi zachwyt jak po zimie wiosna,
Podnosi serca, spędza smutek z czoła!

Chrystus zmartwychwstał! Bóg i Zbawca
[świata,
Co przyszedł z nieba na tę biedną ziemię,
Aby pokonać piekielnego kata
I zrzucić grzechów gniotące nas brzemię!

Chrystus zmartwychwstał! a więc się ra-
[dujmy!
Po czarnej nocy słońce duszom wschodzi,
Więc Alleluja! szczerze wyśpiewujmy!

Odwalmy z duszy nasz kamień grzechowy,
Niech przez pokutę każdy się odrodzi,
I niech na żywot zmartwychwstanie nowy!

Ks. Mateusz Jeż.

„Chrystus Zmartwychwstał"!

„ALLELUJA."

„Wesołego Alleluja" tak rozbrzmiewa w katolickim świecie miłe pozdrowienie jako życzenie z okazji tej „Wielkiej Nocy" — Zmartwychwstania Pańskiego. „Wesołego Alleluja" życzę i ja Wam, Wszystkim P. T. Dobrodziejom Ziemi św. — a więc Wam Czytelnicy „Głosu" — Wam Zelatorzy i Zelatorki co dla świętej sprawy, bo dla Ziemi św. pracujecie zbierając grosz do grosza nieraz nawet z trudem i uszczerbkiem drogiego czasu — Wam Członkowie Armji Krzyża św., dla których Ten najcenniejszy znak naszego Zbawienia stał się w życiu: tarczą ochronną przed pociskami złego ducha, przystanią zaciszną wśród burz niespokojnego świata — Księgą otwartą i uczącą filozofji życia, jak sobie szczęście zapewnić prawdziwe — a wreszcie i drogowskazem do tego szczęścia tj. do nieba. W tym szczególnie roku jubileuszowym, gdy 1900 lat a więc 19 wieków mija od tej chwili tak ważnej w istnieniu

ludzkości naszego odkupienia — Krzyż Chrystusa żywiej staje przed naszymi oczyma — przed Krzyż Chrystusa prowadzi nas Ojciec święty Zastępca Chrystusa na ziemi i z niego łącznie z naszą modlitwą każe nam czerpać moc i siłę do życiowej walki i z Krzyża też Zbawicielowego oczekuje nietylko wiecznego ale i doczesnego dobrobytu dla skołatanej ludzkości. Niech więc z Krzyża Chrystusa — Kochani Czytelnicy spłynie do Waszych serc i owe „Wesołe Alleluja", które oby stało się okrzykiem zwycięstwa waszego zdobywającego Królestwo niebieskie!

O. Anatol Pytlik Z. B. M.
Gen. Komisarz Ziemi św.
na Polskę.

List pasterski N. O. Kustosza Ziemi św. O. Nazzarena Jacopozzi

do swoich podwładnych Zakonników Kustodji.

Z okazji 1900-lecia śmierci Zbawcy naszego Jezusa Chrystusa — a zatem naszego Odkupiciela — wydał Najprz. O. Nazzarenus Jacopozzi obecny kustosz Ziemi św. Braci Mniejszych list pasterski do swoich podwładnych Zakonników Kustodji jak również do wszystkich Komisarjatów Ziemi św. w katolickim świecie. W liście tym przypomina stróż Grobu Chrystusa, że Rok ten swięty jest także jubileuszowym rokiem i dla Zakonu św. Franciszka dla tej części Zakonu, która właśnie w Ziemi św. tych świętych pamiątek drogich dla katolickiego serca strzeże — przypada bowiem 600-letnia rocznica, jak Zakonowi Braci Mniejszych oddane zostały do obsługi te świete miejsca. I tak „Wieczernik“ oddany został przez sułtana Egiptu księciu Neapolu Robertowi i jego małżon-

ce, a Ci oddali go Braciom Mniejszym. Inne zaś miejsca święte, jak „Grób Chry-. stusa" — „Grota Narodzenia" w Betleem i „Grób N. M. P." — uznane jako własność Kościoła Katolickiego przynależne do obrządku łacińskiego przez Sułtanów, panujących Królów i książąt oraz Rządów Państw przeróżnych — a także przez opinję świata chrześcijańskiego jako wywalczone przez Krzyżowców, należące do Kościoła przez wieki i tp., zostały te miejsca przez bulle papieskie oddane Zakonowi św. Franciszka „Braciom Mniejszym" — szczególnie zaś Kustodji Ziemi św., która w imieniu Kościoła Katolickiego spełniała św. misję „stróżowania Grobu Chrystusa" oraz miejsc świętych w Ziemi św. — Przypomina też O. Kustosz w tym liście wszystkim podwładnym Zakonnikom **„poświęcenie się aż do krwi męczeńskiej przelania"** wszystkich poprzedników na tem świętem stróżowaniu, tj. poświęcenie się Zakonników przez te sześć wieków dla chwały Bożej a pożytku Kościoła świętego Chry-

stusowego, którzy pomimo tylukrotnych prześladowań na posterunku swoim z chlubą przetrwali. Że zaś i teraz nie brak prześladowania od ludzi złej woli, innowier-

ców, albo też chrześcijan nawet innego obrządku — że i dziś nie brak niesprawiedliwości, która albo niedocenia ofiary Zakonników — misjonarzy albo nawet ich potępia i prześladuje, zatem wzywa Najp. O. Kustosz wszystkich do wytrwałości chrześcijańskiej — do ofiary pokutnej w modlitwie o przyspieszenie Bożego Zmiłowania a rychłego zapanowania miłości i pokoju chrystusowego w Królestwie Chrystusa na ziemi tj. w jednej owczarni Chrystusa, w jedynym Jego prawdziwym Kościele.

Ukochani Czytelnicy Głosu Ziemi św. i Członkowie Armji Krzyża św.! Ponieważ i Wy jesteście cząstką tej Braci franciszkańskiej z ziemi św., ponieważ i Wy modlitwą i groszem ofiarnym przyczyniacie się do utrzymania w rękach katolickich tych naszych świętych pamiątek po naszym Zbawcy Jezusie Chrystusie w Ziemi św. — przeto i do Was po części odnoszą się słowa wezwania „Stróża" Grobu Chr. Najp. O. Kustosza. Wytrwajcie i Wy mimo cięż-

kich czasów w ofiarności waszej na Ziemię św. —

Wytrwajcie i Wy w modlitwach waszych w tej właśnie intencji, jak poleca N. O. Kustosz, a wtedy okażecie się godnymi następcami duchowymi, tych Rycerzy Krzyżowych, którzy w średnich wiekach poświęcali swoje trudy, prace, majątek, nawet życie w obronie tych świętych miejsc w Ziemi św. kierując się tem znanem hasłem: „Bóg tak chce“.

Prawdziwy wizerunek
Najśw. Oblicza P. Jezusa Chrystusa
w Rzymie w Bazylice św. Piotra na Watykanie
ze czcią przechowywany.

Jubileusz 1900-lecia
ŚMIERCI KRZYŻOWEJ
Pana naszego Jezusa Chrystusa — czyli „Odkupienia“ rodzaju ludzkiego.

Dnia 2 kwietnia 1933 rozpoczyna się nadzwyczajny „powszechny” „Wielki Jubileusz“ który trwać będzie cały rok tj. do 2 kwietnia 1934 r. Jubileusz ten zapowiada bulla papieska wydana w Rzymie u św. Piotra w dniu 6 stycznia 1933 r. w uroczystość Trzech Króli. Miłościwie nam panujący Ojciec św. Pius XI. ustanawiający ten jubileusz chce z okazji wielkiej rocznicy, bo 1900-lecia naszego odkupienia przez Śmierć Krzyżową Jezusa Chrystusa przypomnieć światu całemu dobrodziejstwa Boże, z których wyłoniła się prawdziwa cywilizacja, którą się posługujemy. Oto następujące te dobrodziejstwa wylicza bulla: „ustanowienie najświętszej Eucharystji podczas wieczerzy Pańskiej” i udzielenie jej poszczególnym Apostołom obdarzonym godnością kapłańską słowy: „To

czyńcie na moją pamiątkę"; męka Jezusa Chrystusa, Jego ukrzyżowanie i śmierć dla zbawienia ludzkiego; mianowanie Marji Dziewicy, pod Krzyżem Syna, matką wszystkich ludzi; następnie przedziwne zmartwychwstanie, które i naszego zmartwychwstania jest warunkiem i rękojmią; władza odpuszczania grzechów niebawem przezeń udzielona Apostołom; tudzież rzeczywisty Prymat, Piotrowi i następcom jego nadany i zatwierdzony; wkońcu Wniebowstąpienie Pańskie, Zesłanie Ducha św. oraz opowiadanie poraz pierwszy przez Apostołów Ewangelji w sposób cudowny i triumfalny — oto wielkie Boże dobrodziejstwa, z ktorych rodzi się nowe życie dla ludzkości — na całe wieki.

Ustanawiając ten Wielki Jubileusz — wzywa Ojciec święty ludzkość do oderwania się na chwilę od zajęć codziennych, doczesnych, a zwrócenie się myślą i sercem do tych górnych niebiańskich przeznaczeń, które właśnie Jezus Chrystus swoją męką i śmiercią nam zgotował. Zy-

czy sobie Ojciec święty, by w pokucie prawdziwej i gorącej modlitwie przebłagała ludzkość dobrego Boga za swoje przewinienia i występki, z Bogiem też w sakramencie Pokuty pojednała się w tym roku jubileuszowym krzepiąc się chlebem eucharystycznym — a w Wielki Piątek szczególniej rozważała Mękę Pańską. Dalej wzywa Ojciec święty do pielgrzymek: do miasta wiecznego tj. do Rzymu, do Ziemi św. i do tych miejsc, które posiadają jakiekolwiek pamiątki z „Męki Chrystusowej" i życzy sobie, aby w tych miejscach nadzwyczajne odbywały się uroczystości.

Naznacza też bulla papieska warunki dostąpienia odpustów jubileuszowych w Rzymie, które mają wypełnić pielgrzymi jeśli chcą czy to dla siebie, czy za dusze zmarłych dostąpić zupełnego odpustu jubileuszowego, czy raz, czy więcej razy. Intencja zaś Ojca świętego jest ta, by „Lato Miłościwe" przywróciło duszom spokój — Kościołowi należytą wszędzie wol-

ność a narodom wszystkim zgodę i dobrobyt. —

Warunki dla pielgrzymów odwiedzających Rzym są następujące: Spowiedź i Komunja św., trzykrotne nawiedzenie czy to w ten sam dzień, czy też w różne dnie jakiejkolwiek kolejności Bazyliki: Laterańskiej Św. Jana, Watykańskiej św. Piotra, — Św. Pawła nad drogą do Ostji i Najśw. Marji P. na Eskwilinie. Modlitwa w intencji Ojca św. a mianowicie: (oprócz modlitw osobistych, prywatnych i tp.) przed Ołtarzem Najśw. Sakr. 5 „Ojcze nasz", 5 „Zdrowaś M." i 5 „Chwała Ojcu" oraz raz jeszcze to samo za Ojca św.; następnie zmówić należy przed wyobrażeniem Jezusa Ukrzyżowanego trzykrotnie wyznanie wiary „Wierzę w Boga" i raz modlitewkę: „Uwielbiamy Cię Chryste i błogosławimy Tobie", i td. albo inną podobną; następnie należy udać się do Bogarodzicy Dziewicy i rozważając Jej boleści odmówić tam siedm razy pozdrowienie Anielskie „Zdrowaś Marjo", załą-

czając raz uwielbienie: „Spraw to Matko święta" i td. albo inne podobne; w końcu zbliżyć się należy do Konfesji i odmówić jeszcze raz wyznanie wiary Katolickiej zwykłą formułą wymieniona powyżej. Od dopełnienia tych wszystkich warunków

Ojciec św. Pius XI.

wolni są ci, którzyby rozpocząwszy nawiedzenia, dla jakiejś słusznej przyczyny, jak np. choroba — dokończyć nie mogli. — Zachęca też Ojciec święty, aby odwiedzić ze czcią Kaplicę Św. Relikwij w Bazylice Św. Krzyża — oraz wśród modłów przesunąć się przez święte „Schody".

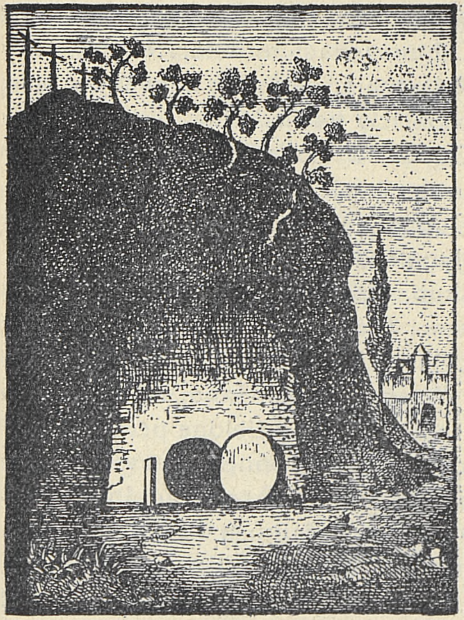
Inna znowu bulla papieska zawiesza na czas trwania roku jubileuszowego — odpusty jakie są nadane za różne pobożne ćwiczenia a zostawia w swej mocy niektóre dla żywych jak następuje:

1) Odpusty „in articulo mortis" (dla umierających).
2) Odpust przywiązany do odmawiania na głos dzwonów „Anioł Pański" lub „Królowo Nieba", albo gdyby tych modlitw niebyło można odmówić, pięć „Zdrowaś Marjo".
3) Odpusty przywiązane do 40 godz. nabożeństwa.
4) Odpusty, które zyskują ci, którzy towarzyszą kapłanowi niosącemu do chorego Najśw. Sakrament.

5) Odpust dla tych, którzy pobożnie nawiedzą Kaplicę Porcjunkuli w Assyżu.
6) Odpusty nadane miejscom świętym w Palestynie, jednak trzeba te miejsca osobiście nawiedzić.
7) Odpust w Lourdes z okazji 75-lecia Objawienia się M. Boskiej.
8) Odpusty, które zwykle nadają — Kardynałowie, Nuncjusz, Arcybiskup, Biskup, Opaci, Prałaci „nullius" Wikarjusze i Prefekci Ap. w czasie uroczystej celebry . . —

Wszystkie zaś inne odpusty zupełne lub cząstkowe, udzielone przez Stolicę Ap. albo przez kogo innego na mocy samego prawa lub specjalnego indultu przez cały rok święty niemogą być nigdzie aplikowane żywym, lecz tylko umarłym. —

Wreszcie inna jeszcze bulla papieska udziela odpustu tego samego do uzyskania u siebie bez obowiązku nawiedzenia rzymskich bazylik, dla:
1) zakonnic jakiejkolwiek reguły — nawet III Zak. (żyjących wspólnie) — nowic-

Grób Józefa z Arymateji w którym złożono Ciało P. Jezusa.

jatów — młodzieży żyjącej w zakładach klasztornych, a nawet osób tychże pielęgnujących i obsługujących i dla Zakonników pustelników żyjących wspólnie w klasztorze — oraz zakonników i kapłanów zmuszonych przebywać w klasztorach bez możności wyjścia.

2) Dla wiernych obojga płci będących w niewoli, w więzieniu, na wygnaniu i tp. w domach poprawczych, na ciężkich robotach — oraz tych, którzy wyżej wspomnianych pilnują i obsługują. —

3) Dla wiernych obojga płci, którzy z powodu choroby, słabego zdrowia niemogą w ciągu jubileuszu udać się do Rzymu — albo tych, którzy w szpitalach stale są zajęci pielęgnowaniem chorych — oraz dla robotników, którzy ciężką pracą na chleb codzienny zarabiają wreszcie dla starców, którzy przekroczyli 70 rok życia.

Ci wszyscy uprzywilejowani mają pomodlić się w tej samej intencjj Ojca św. jak było w pierwszej bulli, przystąpić do

św. spowiedzi i Komunji św. oraz wypełnić te przepisy jako dalsze warunki, które w danej dyecezji zarządzi N. X. Biskup.

Każdy nadto pragnący dostąpić odpustu jubileuszowego, ma prawo wybrać sobie spowiednika wedle swej woli byle tylko był przez miejscowego N. X. Biskupa aprobowany do słuchania spowiedzi św. — a temu spowiednikowi są udzielone na ten czas i do tych spowiedzi specjalne papieskie władze do rozgrzeszania. Życzeniem jest wreszcie Ojca św., aby jak najwięcej ludzi skorzystało z tych łask jubileuszowych, ażeby „Miłościwe Lato" przyniosło skutek pożądany tj. spokój w sumieniach i w społecznościach świata oraz polepszenie doli ludzkości — a triumf Kościoła katolickiego.

Na rozpoczęcie tego jubileuszu poleca Ojciec święty dnia 6 kwietnia odbyć po kościołach godzinę Adoracji N. Sakramentu — a światu całemu udziela ojcowskiego Apostol. Błogosławieństwa. —

Ogłoszenie to oraz wyjaśnienie oparte jest na ogłoszeniu jakie w tej sprawie dają „Notificationes" Archidjecezji Krakowskiej z dnia 15 III. 1933 r.

Nadto praktycznie dla wiadomości Czytelników i Członków Armji Krzyża św. zaznaczam, że wszystkie odpusty jakie przyznane są Członkom Armji Krzyża św. albo jakiebykolwiek zwykli byli sobie zyskiwać innemi swojemi modlitwami, praktykami pobożnemi i tp. — trzeba w tym roku jubileuszowym od 2/IV. 1933 — do 1/IV. 1934 ofiarować zawsze za dusze zmarłych, czy pojedyńczo, czy zbiorowo za kilka, czy ogólnie za wszystkie, gdyż w tym roku dla żywych są dostępne tylko odpusty jubileuszowe te zostawione a wyżej wymienione. Nadto zwracam uwagę, że nie są zniesione zasługi duchowne i w nich uczestnictwo, jakich np. dostępują Członkowie Armji Krzyża św. przez swoje modlitwy i ofiary — przez owe 25.000 Mszy św. w Ziemi św. odprawianych, przez tamtych Ojców i wogóle przez uczestnictwo w zasługach duchownych Zakonu Św. Franciszka.

KOLEKTA W WIELKI PIĄTEK NA GRÓB CHRYSTUSA.

Aczkolwiek zawsze zwraca się Komisarjat Ziemi św. do P. T. Dobrodziejów prosząc o ofiary na Ziemię św. to wedle rozporządzeń papieskich Wielki Piątek przeznaczony jest szczególnie jako dzień kolekty na Grób Chrystusa i wogóle na utrzymanie swiętych pamiątek w Ziemi św. Taka kolekta ma być zbierana po Kościołach parafjalnych przy „adoracji Krzyża" — następnie przesyłana do Kurji biskupich — a kurje mają ją odsyłać zebraną w całej diecezji do najbliższego Komisarjatu Ziemi św. z Zakonu Braci Mniejszych Świętego Franciszka. Tak opiewają dekreta papieskie szczególnie jasno tę sprawę określa „breve" Papieża Leona XIII z dn. 26 grudnia 1887 r., który nakazuje NN. XX. Biskupom zbieranie kolekty na Ziemię św. w Wielki Piątek albo w inny dogodniejszy dla nich czas, zabrania stanowczo na inny cel obracać tejże kolekty, ale

Grób Chrystusa w Jerozolimie (w Bazylice).

niezwłocznie przesłać takową do Komisarjatu Ziemi św. danego kraju. 40 Papieży w 60 bullach i brevach sprawę tę Ziemi św pochwalali, zalecili i popierać nakazali.

Zatem o poparcie tejże sprawy, czyli o grosz ofiarny w Wielki Piątek na Ziemię św. i „Grób Chrystusa" bardzo prosimy Wszystkich P. T. Ofiarodawców, a także Przewielebne Duchowieństwo. Czynem okażmy, że nam leżą na sercu te drogie pamiątki po naszym Zbawcy Chrystusie i że utrzymać je chcemy naszym ofiarnym groszem. Za wszelkie ofiary na „Grób Chrystusa" i „Ziemi św." złożone zawsze przesyłamy z Komisarjatu Ziemi św. podziękowanie z pokwitowaniem, zaś P. T. Ofiarodawców wpisujemy do ksiąg „Dobrodziejów."

O. Anatol Pytlik, Z. B. M.
Gen. Komisarz Ziemi św.
na Polskę.

O Męko Pańska.

O Męko Pańska, co przez wieków tyle
Świecisz jak słońce nad tą biedną ziemią,
I budzisz tych, co śpią w grzechów mogile,
Lub w bezczynności i gnuśności drzemią
Dlaczego ludzie ślepi na twe blaski
Nie chcą oglądać światła Twojej łaski ?

O Męko Pańska! na Ciebie czekały
Wszystkich narodów liczne pokolenia
I w Tobie z wielką tęsknotą widziały
Jedyny środek wiecznego zbawienia,
O Tobie Pańscy głosili Prorocy,
Że świat wyzwolisz z pod czartowskiej [mocy!

O Męko Pańska! nędz ludzkich lekarko,
Grzesznych nadziejo i desko ratunku,
W troskach i smutkach pociechy szafarko,
Źródło radości we wszelkim frasunku !
Czemu tak mało ludzi dziś Cię znają,
Czemu tak rzadko Ciebie rozważają?

O Męko Pańska, balsamie na rany,
Przy Tobie wszystkie ziemskie krzyże gasną

Przez cię ból staje się pożądanym,
Bo nam zań wieczność zapewniasz prze-
[jasną
Bo nie przeraża nas już widok Krzyża,
Kiedy do Boga i do nieba zbliża!

Gdy przyjdzie Bogu dać ostatnie tchnie-
[nie,
Gdy żegnać będziem nędze tego świata,
Niech nas orzeźwi Twe słodkie wspomnie-
[nie,
Niech na Twych skrzydłach dusza w nie-
[bo wzlata!
Niech przy skonaniu znak Twój w naszym
[ręku
Od śmiertelnego ochroni nas lęku!

Ks. Mateusz Jeż

Kronika Ziemi św.

Uroczystość Jubileuszowa Ojca św. Z okazji rocznicy koronacji Ojca św. odprawiono we wszystkich Sanktuarjach na terenie Ziemi św. uroczyste nabożeństwa.

Wizyta cesarska w Ziemi św. Z okazji nadchodzących Świąt Wielkanocnych przybędzie do Jerozolimy cesarzowa abissyńska, która weźmie osobiście udział w poświęceniu i otwarciu nowo wybudowanego przez abissyńczyków kościoła nad Jordanem.

Nowa parafja franciszkańska. Dekretem z dnia 31. XII. 1931 r. Jego Excellencja Patrjarcha Jerozolimy otworzył nową parafję łacińską powierzoną opiece Franciszkanów. Proboszczem tej nowej parafji został O. Grzegorz Ocio wybrany na to stanowisko przez wszystkich przedstawicieli duchowieństwa i zatwierdzony przez Mgr. Barlassinę.

Sprawa nowego Parlamentu. Według pogłosek przyszły Parlament Pale-

styński składać się będzie z 30 członków a to z 16 muzułmanów, 8 żydów i 6 chrześcijan, zgromadzenie będzie podlegało komisji złożonej z trzech członków jednego żyda, jednego chrześcijanina i jednego muzułmanina, których zamianuje Wysoki Komisarz Brytyjski. Tenże Kcmisarz wraz z wybranymi przez siebie przedstawicielami będzie czuwał nad pracami parlamentu.

Sprawa posiadania góry Karmel. Trybunał w Kaifie zajął się obecnie sprawą góry Karmel jako terenu należącego do Zakonu Karmelitów, gdzie też stoi ich klasztor i Sanktuarjum. Pewna dama córka dawnego gubernatora miasta zgłosiła swą pretensję do własności tychże terenów. Trybunał pretensję odrzucił i przyznał wyłączne prawo własności Zakonowi Karmelitów.

Interesujące odkrycie archeologiczne w Mezopotamji. W Ur dokonał Wooley doniosłego odkrycia na terenie cmentarza dawnego miasta Abrahama

Wydobyto trzy orszaki pogrzebowe królów i królowych, przywalone głazami kamiennemi. Orszaki te składały się zgodnie z przepisami etykiety z dygnitarzy i służby odzianych w mundury. Jeden orszak obejmował 25 osób, jeden 62 a ostatni 74. Żaden ze szkieletów nie nosił na sobie żadnych oznak nagłej śmierci, z czego archeologowie wnioskują że tak dygnitarze jak i służba po śmierci swego władcy zażywszy po pewnej ilości haszyszu lub opium schodzili do uprzednio wyznaczonych grobów, gdzie następnie zasypiali. Po pewnym czasie przychodził specjalny kapłan nadawał zmarłym odpowiednią pozycję kompletował stroje nadając możliwie naturalny wygląd.

Nowe znaczki pocztowe beduińskie. Rząd w Transjordanji puscił w obieg nową serję znaczków ważnych na przeciąg jednego roku. Znaczki te będą przedstawiały najciekawsze miejscowości należą Gerosch de Petra, Agelum i Kerak. Z boku znaczków umieszczona będzie po-

podobizna Emira Abdullaha Ammana oraz reprodukcja nowego mostu Allenby łączącego Transjordanję z Palestyną.

Wiadomości różne.

Nowi Profesorowie Bracia Mniejsi. Najprzew. O. Bonawentura Marrani z prowincji rzymskiej Ara Coeli zostanie obecnie zamianowany profesorem Pontyfikalnego Uniwersytetu dla Propagandy. Nowo mianowany profesor urodził się w 1902 r. studja ukończył w Zakonie. Po dwu letnich studjach w Rzymie w Międzynarodowem Kolegjum św. Antoniego i dwu letnim pobycie w Ziemi św. w Szkole Biblijnej swego Zakonu, został mianowany Generalnym lektorem na rok 1929 w roku 1931 mając lat niespełna 29 złożył doktorat z pisma św. przed Pontyfikalną Komisją watykańską. Przew. O. Jakób Van Der Veldt z prowincji Holendetskiej profesor nadzwyczajny filozofji na Uniwersytecie w Louvain wykłada Psy-

chologję w temże samym Uniwersytecie dla Propagandy, podczas gdy jeden z Braci Mniejszych Przew. O. Villicon został profesorem Dogmatyki przy Seminarjum Pontyfikalnem na Lateranie.

Międzynarodowy akademicki kongres misyjny, odbyty ubiegłego lata we Fryburgu, zgromadził przeszło stu profesorów i uczonych z zagranicy a to głównie z Niemiec, Belgji, Francji, Włoch i Polski. Przedmiotem obrad były kwestje misyj.

Lyon: Senator - Tercjarz. Ostatnio zmarł w Lyonie w wieku lat 73 niejaki Paul Duquaire, radca miejski w Rhone i Lyonie z zawodu adwokat odznaczający się wielką ofiarnością oraz miłosierdziem względem ubogich. Był on senatorem i jako senator zabierał głos w licznych kongresach franciszkańskich.

